

سلام استاد شبتون بخیر

خیلی ممنونم از متن دزدتر از دزد، مثل همیشه عالی 🙏🙏🙏
استاد با کسانی که مدام انتقاد و اعتراض دارن به ایران و نظام و
کلا کشور چی باید بگیم؟ اصلا باید اهمیت بدیم؟ چون هر قدر
هم منطقی صحبت می کنیم اونها فقط میخوان نق بزنن و نق
بزنن...

ممنون میشم راهنمایی کنین 🙏🙏🙏

01:33

سلام

رجوع کنید به یادداشت "بی بی سی چی ها"
سایت خلوتی فلسفی. اما نکته ای هم عرض می کنم؛
اگر دقت کنید کسانی که صرفاً "سخن هجومی" یا "تحلیل
اعتراضی" دارند، چه به ایران عزیزمون، چه رهبر عزیزمون چه
فرهنگ عزیزمون، قبل از همه ی اینها به همه چیز اعتراض
دارن، دچار "شخصیت اعتراضی" شدن. یعنی با خانوادشون مشکل
دارن، دیگران باهاشون مشکل دارن، دچار تنش های فکری و
عصبی هستن، به طور کل "آرامش" ندارن و "احساس خوشایندی
به زندگی" ندارند...

این ها "طوری" زندگی کردن که حاصلش داشتن "روحیه ی
اعتراضی" شده، موضوع قانون و اقتصاد و رهبری و ایران و این
ها نیست، وگرنه کاملاً علمی و بدون حمله تحقیق می کردن و با
واقعیت و حقیقت مواجه می شدن، اونوقت مثل شهید سلیمانی
ها و همت ها در کمال آرامش برای ایران بی نظیر جان می دادن و
"عاشق ایران" بودن...

ما هم در برابر انسان "معترض" هیچ تکلیفی نداریم جز یک
لبخند، اگر سوال داشت جواب میدیم، کمک خواست کمکش می
کنیم اما در برابر اعتراضش "خاموشی" پیشه می کنیم.
من هم ترجیح می دم به جای اتلاف وقت با معترضین ساعتی
فرصتی پیدا کنم و بشینم با ذوق و شوق و اشک و لبخند پای
فیلم واقعی "روز صفر"... نمیدونم چرا با کسی که "عاشق ایران"
نیست و عاشقانه از ایرانمون صحبت نمیکنه مواجهه که میشم یاد
عبدالمالک ریگی ابله میفتم...

پس جواب او سکوت است و سکون
هست با ابله سخن گفتن جنون

01:54 ✓✓

